

як позитивний, так і негативний. Ось деякі з основних способів, якими Інтернет впливає на мовну культуру:

Позитивний вплив:

1. Збагачення мови: Інтернет сприяє появі нових слів, виразів та фраз в мові. Це може бути результатом необхідності описувати нові технології, поняття, явища або створювати гумористичні образи, такі як інтернет-меми.

2. Глобалізація мови: Інтернет робить мовну комунікацію більш глобальною. Люди з різних країн можуть спілкуватися, обмінюватися ідеями та культурними аспектами, що сприяє розширенню культурного розмаїття та взаєморозумінню.

3. Збільшення доступності інформації: Інтернет дає можливість швидкого доступу до величезної кількості інформації, включаючи різні джерела та мови. Це може сприяти розвитку мовних навичок і знань.

Негативний вплив:

1. Спотворення мови: В інтернет-комунікації може виникати неякісне використання мови, яке може призводити до спотворення граматики та правопису. Це особливо видно в коротких текстових повідомленнях та коментарях.

2. Скорочення та специфічна лексика: В інтернет-комунікації використовуються численні скорочення та специфічна лексика, яка може бути незрозумілою для тих, хто не є активним користувачем мережі. Це може ускладнювати спілкування з новачками.

Важливо пам'ятати, що вплив Інтернету на мовну культуру є складним і багатогранним явищем. Інтернет відображає суспільні та культурні тенденції, і як з позитивними, так і з негативними аспектами. Щоб зберегти вищий стандарт мовної культури в інтернеті, важливо надавати перевагу якісному спілкуванню та підтримувати цінність правильної мовної вживаності.

РЖАВСЬКА Ю.В., викладач

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЕНТАЦІЙ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ КОНТЕКСТІ

Спорт та фізична культура відіграють значну роль у житті сучасного суспільства на багатьох рівнях, а саме: від забезпечення здоров'я нації до формування іміджу держави на міжнародній арені, від соціальної адаптації молоді до сприяння сталому розвитку. Фізична культура і масовий спорт

пов'язані з якістю життя усіх вікових груп населення, спорт вищих досягнень – важлива сфера професійного життя, засіб міжнародного авторитету держави [1, с. 91].

В умовах євроінтеграції актуалізується потреба у системному вивченні вдалого зарубіжного досвіду у сфері фізичної культури і спорту. Аналіз стану фізичного виховання і спорту дітей та молоді різних країн світу свідчить, що в останні роки у цій сфері відбулися значні зміни, які торкаються в основному засобів покращення організації і методики проведення занять, удосконалення обов'язкових державних програм з фізичного виховання, які є програмно-нормативними документами під час планування і побудови навчального процесу [2, с. 57].

У більшості країн Європи (92 %) фізичне виховання відноситься до обов'язкових дисциплін навчання. Попри різноманітність директив, що визначають завдання фізичного виховання у країнах європейської спільноти, все ж до основи покладено особистий і соціальний розвиток індивіду, його активність – спортивна і громадська. Усі ці документи розглядають фізичне виховання як важливу специфічну незмінну складову частину процесу виховання у цілому і визначають виняткову роль руху, гри та спорту у широкому розумінні для розвитку цілісної особистості. Завданнями фізичного виховання, на думку іноземних фахівців, є гармонійний розвиток, задоволення потреби у русі та грі, сприяння розвитку особистості як у когнітивній, емоційній, соціальній, так і у фізичній та рухових сферах. Окрім цього, підкреслюється необхідність формування інтересу і розуміння занять фізичними вправами і спортом як засобів для всебічного розвитку особистості, зміцнення здоров'я, для покращення якості життя, а також навчання основним видам спортивної діяльності, які є найбільш популярними в окремих країнах, та навичок самостійних занять спортом, що збереглися протягом усього життя. Слід зазначити, що тривалий час, на відміну від східноєвропейських країн, у багатьох західних країнах існують поняття «фізична активність», «фізична освіта», «фізична підготовленість» (fitness).

Міжнародна комісія фізичного виховання і спорту (ICSSPE) проаналізувавши завдання державних програм з фізичного виховання країн Європи, зробила спробу визначити, які завдання є спільними у кожній з цих програм і можуть бути названими завданнями європейського фізичного виховання. У ході дослідження було опрацьовано 33 європейські країни і зроблено спробу проранжувати завдання фізичного виховання, що зафіксовані у державних програмах (табл. 1).

Таблиця 1 – Завдання фізичного виховання школярів у країнах Європи

Завдання фізичного виховання школярів	Місце
Моторні компетенції (розвиток фізичних якостей)	1
Фізичний розвиток	2
Рухові вміння	3
Морфофункціональний розвиток	4
Здоров'я і добре самопочуття	5
Суспільний розвиток	6
Активний спосіб життя	7
Інтелектуальний розвиток	8
Інтерперсональні вміння	9
Моральний розвиток	10
Фізична підготовка	11
Вироблення потреби у фізичній активності протягом життя	12
Участь у різних формах фізичної активності	13
Вміння самооцінки	14
Покращення естетичності рухів	15
Вміння розв'язувати конфліктні ситуації	16

Таблиця 2 – Завдання фізичного виховання молоді у країнах Європи

Завдання фізичного виховання молоді	Місце
Рухові вміння (технічна підготовка)	1
Фізичний розвиток	2
Моторні компетенції	3
Здоров'я і добре самопочуття	4
Активний спосіб життя	5
Морфофункціональний розвиток	6
Вироблення потреби у фізичній активності протягом життя	7
Суспільний розвиток	8
Фізична підготовка	9
Інтерперсональні вміння	10
Інтелектуальний розвиток	11
Моральний розвиток	12
Участь у різних формах фізичної активності	13
Вміння самооцінки	14
Вміння розв'язувати конфліктні ситуації	15
Покращення естетичності рухів	16

У результаті аналізу літературних джерел з'ясувалося, що молодіжний та дитячий спорт у країнах Європи займає важливе місце не лише як засіб формування основної цінності здоров'я, але й як важлива сфера спілкування та прояву соціальної активності людини, розумна форма організації і проведення дозвілля, а також як засіб впливу на інші цінності людського життя, а саме: авторитет та становище у суспільстві, трудову діяльність, на структуру морально-вольових характеристик, естетичні ідеали та інші ціннісні орієнтації. Європейський досвід формування цінностей у молоді засобами фізичного виховання і спорту заслуговує на увагу і потребує впровадження у вітчизняну систему освіти

Список використаних джерел

1. Калина М.С.. Актуальні завдання державної політики України у сфері фізичної культури та спорту в умовах глобалізації та євроінтеграції. *Інвестиції, практика та досвід*. 2016. № 21. С. 91 - 95.
2. Семененко В., Трачук С., Теліус В., Малишева В. Європейський досвід організації фізичної активності дітей та підлітків: проблематика і перспективи. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*. 2023. № 3. С. 56 – 62.

РЖАВСЬКА Ю.В., викладач

КОНОВАЛОВА К.О., здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

*Український державний університет залізничного транспорту
м. Харків, Україна*

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ МОЛОДІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Формування здорового способу життя студентської молоді – складний процес, який потребує активної участі в ньому якнайбільшої кількості людей: це і батьки, і викладачі, і насамперед – самі молоді люди. Збереження та зміцнення здоров'я студентів в умовах соціальних, економічних, політичних змін в Україні має важливе соціальне значення, оскільки студентська молодь відноситься до репродуктивної категорії населення і від їх стану фізичного та психологічного здоров'я, залежить чисельність і здоров'я майбутнього покоління. Особливо збереженню та зміцненню здоров'я молоді необхідно приділити увагу зараз, в надскладні воєнні часи.

Умови життя під час воєнного стану, підвищення рівня стресу, напруженість у навчанні не надає можливості студентам належним чином приділити увагу своєму здоров'ю. Багата кількість студентів зараз перебувають